

ورزش

چگونه بازیکنان فوتبال می‌توانند برای تیم ملی کشوری دیگر بازی کنند؟

راديو فردا

کمتر از یک دقیقه پیش

خانواده وزینیا، دروازه‌بان کیپ ورد

عملکرد موفق تیم‌هایی مانند مراکش و کشور جزیره‌ای کیپ ورد در غرب آفریقا در جام جهانی ۲۰۲۶ بار دیگر توجه‌ها را به پدیده‌ای جلب کرده که در سال‌های اخیر چهره فوتبال جهان را تغییر داده است؛ استفاده از بازیکنانی که در کشوری دیگر متولد شده‌اند اما برای سرزمین اجدادی یا کشور دوم خود به میدان می‌روند.

مراکش در دیدار نخست خود برابر برزیل به تساوی رسید و کیپ ورد نیز اسپانیا را متوقف کرد؛ موفقیتی که بخشی از آن به حضور بازیکنان متولد و پرورش‌یافته در کشورهای اروپایی بازمی‌گردد.

در جام جهانی ۲۰۲۶ نزدیک به یک‌چهارم بازیکنان حاضر در مسابقات برای کشوری بازی می‌کنند که در آن متولد نشده‌اند.

آیا بازیکنان می‌توانند برای هر کشوری که بخواهند بازی کنند؟

نه. قوانین فیفا در این زمینه سختگیرانه است. هر بازیکن باید تابعیت کشوری را داشته باشد که نماینده آن است و این موضوع با بررسی گذرنامه تأیید می‌شود.

علاوه بر این، بازیکن باید دست‌کم یکی از شرایط زیر را داشته باشد:

- در آن کشور متولد شده باشد؛

- یکی از والدین یا پدربزرگ و مادربزرگ او در آن کشور متولد شده باشند؛

- یا برای مدت مشخصی در آن کشور زندگی کرده باشد؛

هدف از این مقررات برای این است که کشورها صرفاً برای تقویت تیم ملی خود به بازیکنان خارجی تابعیت اعطا نکنند.

آیا یک بازیکن می‌تواند تیم ملی خود را تغییر دهد؟

امروزه در برخی شرایط بله، اما همیشه چنین نبوده است.

در دهه‌های گذشته هر بازیکنی که در یک مسابقه رسمی ملی بازی می‌کرد، عملاً تا پایان دوران فوتبالش به همان کشور تعلق داشت و امکان تغییر نداشت.

فیفا در سال ۲۰۰۳ قوانین خود را تغییر داد و به بازیکنانی که تابعیت دوگانه دارند اجازه داد در شرایط مشخص تیم ملی خود را عوض کنند، به شرط آن‌که پیش‌تر برای تیم ملی بزرگسالان کشور اول در مسابقات رسمی بازی نکرده باشند.

این تغییر راه را برای هزاران بازیکن باز کرد تا پس از حضور در تیم‌های پایه یک کشور، برای کشور دیگری در رده بزرگسالان به میدان بروند.

چرا کشورهای آفریقایی از این قانون استقبال کردند؟

بسیاری از کشورهای آفریقایی دارای جمعیت بزرگی از مهاجران در اروپا هستند. فرزندان این مهاجران اغلب در آکادمی‌های حرفه‌ای فوتبال فرانسه، بلژیک، هلند یا آلمان رشد می‌کنند.

پیش از تغییر قوانین، بسیاری از این بازیکنان در تیم‌های جوانان کشورهای اروپایی بازی می‌کردند اما هرگز به تیم ملی بزرگسالان راه نمی‌یافتند. پس از اصلاح مقررات، کشورهایمانند الجزایر، مراکش، سنگال و تونس توانستند بخشی از این استعدادها را جذب کنند.

نتیجه آن افزایش چشمگیر قدرت رقابتی این تیم‌ها در جام جهانی و جام ملت‌های آفریقا بوده است.

چه بازیکنان مشهوری مسیر خود را تغییر داده‌اند؟

از مشهورترین نمونه‌ها می‌توان به پیر امریک اوبامیانگ و فردریک کانوته اشاره کرد که در رده‌های پایه برای فرانسه بازی کرده بودند اما بعدها به ترتیب برای گابن و مالی به میدان رفتند.

کالیدو کولیبالی، کاپیتان سنگال، نیز پیش از انتخاب تیم ملی سنگال در تیم‌های پایه فرانسه حضور داشت.

در اروپا نیز نمونه‌های مشابهی وجود دارد. دکلان رایس در همه رده‌های سنی برای جمهوری ایرلند بازی کرده بود اما بعداً تصمیم گرفت برای تیم ملی انگلیس به میدان برود.

این روند چه تأثیری بر فوتبال جهان گذاشته است؟

گسترش مهاجرت و تغییر قوانین فیفا باعث شده است که هویت ملی در فوتبال امروز پیچیده‌تر از گذشته باشد.

در جام جهانی ۲۰۲۶ نزدیک به یک‌چهارم بازیکنان حاضر در مسابقات برای کشوری بازی می‌کنند که در آن متولد نشده‌اند. بسیاری از این بازیکنان در کشورهای دیگر بزرگ شده‌اند اما از طریق ریشه‌های خانوادگی یا تابعیت دوگانه، کشور دیگری را برای ادامه دوران ملی خود انتخاب کرده‌اند.

این روند به ویژه به کشورهای کوچک‌تر یا کشورهایی که دارای جوامع مهاجر گسترده هستند کمک کرده است تا بتوانند با قدرتهای سنتی فوتبال رقابت کنند؛ موضوعی که نتایج غیرمنتظره روزهای نخست جام جهانی نیز بار دیگر آن را نشان داد.

بیشتر در این باره:

تیم ملی فوتبال؛ دوگانه عشق به ایران و خشم از حکومت

این مطلب بخشی از:

فراتر از خبر

بایگانی

ورزش